

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 490

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 august 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 328 din 25 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2–4
★	
Opinie separată	4–5
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
16. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare	6–11
554. — Hotărâre privind alocarea temporară, pentru luna august a anului 2013, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
225. — Ordin al inspectorului de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat pentru modificarea și completarea Metodologiei privind autorizarea operatorului responsabil cu supravegherea tehnică a instalațiilor/echipamentelor din domeniul ISCIR — operator RSVTI, aprobată prin Ordinul inspectorului de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat nr. 130/2011	14–15
1.882. — Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice privind modificarea art. 11 din Ordinul ministrului mediului nr. 610/2009 privind aprobarea tarifelor pentru lucrările și serviciile prestate de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” la solicitarea persoanelor fizice și juridice	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 328**

din 25 iunie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 din Legea nr. 188/1999
privind Statutul funcționarilor publici și ale art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 18 iunie 2013, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru ridicată de Sindicatul Polițiștilor „Lege și Onoare” Mureș și Uniunea Județeană „Columna” Mureș din Târgu Mureș în Dosarul nr. 566/102/2008* și, respectiv, în Dosarul nr. 2.450/102/2011 ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul dosarelor nr. 39D/2013 și nr. 180D/2013 ale Curții Constituționale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 iunie 2013, în prezența Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, observând identitatea de obiect a cauzelor, a dispus, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 180D/2013 la Dosarul nr. 39D/2013, care a fost primul înregistrat. La aceeași dată, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea la data de 25 iunie 2013, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10 ianuarie 2013 și 7 martie 2013, pronunțate în dosarele nr. 566/102/2008* și, respectiv, nr. 2.450/102/2011, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor „Lege și Onoare” Mureș și de Uniunea Județeană „Columna” Mureș din Târgu Mureș în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva sentințelor prin care Tribunalul Mureș a respins cererea reclamantilor, membri ai sindicatelor menționate, de acordare a alocației de hrană, potrivit „normei 12B” și, respectiv, de anulare a unor dispoziții emise de Inspectoratul Teritorial de Muncă Mureș și de obligare a acestuia la plata unor despăgubiri civile constând în anumite diferențe de drepturi salariale de care

membrii sindicatului ar fi trebuit să beneficieze prin aplicarea valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzatori claselor de salarizare aferente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, din interpretarea textelor de lege criticate, instanța de judecată a apreciat că, pentru soluționarea unui conflict individual de muncă intervenit între funcționarii publici și instituția publică angajatoare, aceștia sunt obligați la plata unei taxe de timbru, datorită naturii juridice speciale a raporturilor de muncă. Arată că instanța de judecată a ajuns la concluzia că sunt exonerate de la plata taxei de timbru doar acele persoane care au calitatea de angajat cu contract individual de muncă, nu și cei care au calitatea de funcționari publici. Autorii excepției precizează că, în lumina prevederilor Legii nr. 62/2011 privind dialogul social, care definesc noțiunile de „conflict de muncă”, „conflict individual de muncă” și „conflicte în legătură cu plata unor despăgubiri”, textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care, din interpretarea lor coroborată, s-ar desprinde ideea că, pentru soluționarea unui conflict individual sau colectiv de muncă, funcționarii publici sunt obligați la plata unei taxe de timbru.

De asemenea, autorii excepției susțin că funcționarul public este privat de beneficiul celerității soluționării litigiului, întrucât la instanțele de contencios administrativ termenele sunt de 30 de zile sau mai lungi, comparativ cu cele care soluționează litigiile de muncă, unde termenele de judecată nu depășesc 15 zile. Tot astfel, arată că, în contenciosul administrativ, sarcina probei revine reclamantului funcționar public, în contrast cu regula din litigiile de muncă de drept comun, potrivit căreia sarcina probei revine angajatorului. Totodată, susține că inegalitatea de tratament a funcționarilor publici față de personalul contractual rezultă din faptul că hotărârile asupra fondului cauzei pronunțate de instanțele de contencios administrativ nu sunt definitive și executorii și, pe cale de consecință, nu pot fi investite cu formulă executorie, pe când în cazul litigiilor de muncă de drept comun se poate proceda la punerea în executare a hotărârilor.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 sunt constituționale, întrucât accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate, iar reclamanții au la dispoziție Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar pentru a obține reduceri, eşalonări sau scutiri de la plata taxei de timbru. În opinia sa, nu se poate considera existența vreunei discriminări în soluționarea unor conflicte de drepturi între funcționarii publici și personalul contractual în cadrul aceleiași instituții, întrucât este la latitudinea legiuitorului să impună un tratament juridic diferit pentru situații de fapt diferite, având o justificare obiectivă și rațională.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că, de vreme ce funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome, este pe deplin justificată atribuirea în competența instanțelor de contencios administrativ a unor astfel de cauze ce privesc raportul de serviciu al funcționarului public. În acest fel nu se instituie însă vreo discriminare, deoarece legiuitorul poate, pentru situații diferite, să prevadă reglementări diferite. Însăși adoptarea unei legi speciale care reglementează statutul funcționarilor publici este o dovadă a faptului că legiuitorul a înțeles să instituie un regim juridic diferit, derogatoriu pentru această categorie profesională. În ce privește prevederile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997, arată că nu contravin vreunei dispoziții constituționale, textul aplicându-se în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice, iar faptul că cererile în această materie sunt scutite de taxa de timbru reprezintă o aplicare deplină a principiului liberului acces la justiție în materia conflictelor de muncă.

Avocatul Poporului, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 180D/2013, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Arată, în esență, că diferența de tratament juridic instituită între funcționarii publici și personalul contractual este justificată de existența unor reglementări diferite, cuprinse în legislația specifică funcției publice, față de cele din dreptul comun. Precizează, totodată, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Reamintește, de asemenea, cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, referindu-se la deciziile nr. 170 din 27 februarie 2007, nr. 23 din 15 ianuarie 2008, nr. 773 din 1 iulie 2008 și nr. 1.325 din 13 octombrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise transmise la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, și cele ale art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici a fost modificat prin Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, și are, în prezent, următorul cuprins: „*Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența*

altor instanțe”. În redactarea anterioară, textul se referea la „*competența instanțelor de contencios administrativ*”.

Art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru are următorul cuprins: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la:*

a) *încheierea, executarea și încetarea contractului individual de muncă, orice drepturi ce decurg din raporturi de muncă, stabilirea impozitului pe salarii, drepturile decurgând din executarea contractelor colective de muncă și cele privind soluționarea conflictelor colective de muncă, precum și executarea hotărârilor pronunțate în aceste litigii;*”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate încalcă următoarele dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 21 — „Accesul liber la justiție”, art. 41 — „Munca și protecția socială a muncii”, art. 52 — „Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică” și art. 126 — „Instanțele judecătorești”. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 14 — „Interzicerea discriminării” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege ce formează obiect al excepției de față, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din celelalte documente internaționale.

Astfel, dispozițiile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 23 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 6 februarie 2008, sau prin Decizia nr. 170 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 19 aprilie 2007, pronunțându-se asupra constituționalității soluției legislative criticate, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej a reținut, în esență, că Legea nr. 188/1999 transpune în planul legii organice prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Cu referire la criticile privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat, totodată, că art. 109 din lege nu cuprinde prevederi contrare principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, întrucât, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Legea fundamentală, statutul funcționarilor publici se stabilește prin lege organică, iar voința legiuitorului cu privire la acesta se regăsește în cuprinsul Legii nr. 188/1999. Curtea a mai reținut că textul legal criticat, stabilind instanța competentă să soluționeze litigiile având ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public, dispune chiar în sensul asigurării accesului liber la justiție, și nu al blocării acestui drept, la fel cum și art. 52 din Constituție este pe deplin reflectat și aplicat prin prevederile textului de lege criticat. În același sens este și Decizia nr. 1.325 din 13 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 8 decembrie 2009.

Față de critica prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, formulată de autorii excepției prin prisma faptului că soluționarea litigiilor care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența unei instanțe de contencios administrativ, mai exact a secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, Curtea observă că, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, a statuat, cu valoare de principiu, că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la instanța și la exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzută de art. 16 alin. (1) din Constituție. Curtea a apreciat însă că nu

este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor. Totodată, Curtea a reținut că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, în același timp, acesta nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Or, statutul special al funcționarilor publici, care conferă acestora anumite avantaje și garanții față de personalul contractual, cum ar fi, de exemplu, stabilitatea în funcție, justifică un tratament juridic diferit în ce privește instanța competentă să soluționeze litigiile ivite în legătură cu raporturile de serviciu ale acestora.

În ceea ce privește prevederile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997, prin Decizia nr. 773 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, sau prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 5 martie 2001, Curtea a statuat, de principiu, că instituirea de către legiuitor a unor scutiri de taxe de timbru pentru anumite categorii de cereri nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

În cauza de față însă autorii excepției de neconstituționalitate sunt, în realitate, nemulțumiți de lipsa din cuprinsul Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a enumerării cauzelor referitoare la raporturile de serviciu ale funcționarilor publici printre cele pentru care legiuitorul a prevăzut scutirea de plata taxelor de timbru și timbru judiciar. Curtea constată că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate apare ca

inadmisibilă, complinirea omisiunilor legislative excedând competenței sale. În acest sens, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Revine legiuitorului sarcina să aprecieze dacă este oportună introducerea unei prevederi legale exprese care să reglementeze scutirea de la plata taxei judiciare de timbru a acțiunilor formulate în legătură cu raporturile de serviciu ale funcționarilor publici.

Pe de altă parte, Curtea observă că autorii excepției de neconstituționalitate semnaleză și critică existența unor soluții contradictorii pronunțate de diversele instanțe, care, sesizate cu soluționarea unor litigii privitoare la drepturile ce decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, au interpretat diferit textele de lege existente în materie, unele dintre acestea apreciind că astfel de acțiuni sunt scutite de taxa judiciară de timbru, iar altele considerând, dimpotrivă, că reclamanții, funcționari publici, au obligația de a plăti taxă judiciară de timbru. Curtea Constituțională observă că aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii, care nu intră în sfera de competență a instanței de contencios constituțional. Această incertitudine cu privire la aplicabilitatea scutirii de taxa judiciară de timbru și în ce privește funcționarii publici care sunt supuși raporturilor de serviciu ar putea fi, eventual, înlăturată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin intermediul unei decizii pronunțate în soluționarea unui recurs în interesul legii, în exercitarea atributului său constituțional, stabilit în art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, constând în asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor „Lege și Onoare” Mureș și Uniunea Județeană „Columna” Mureș din Târgu Mureș în dosarele nr. 566/102/2008* și, respectiv, nr. 2.450/102/2011 ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția pronunțată prin Decizia nr. 328 din 25 iunie 2013, considerăm că, în ceea ce privește prevederile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, Curtea ar fi trebuit să admită excepția de neconstituționalitate și să constate că acestea sunt neconstituționale în măsura în care exclud de la beneficiul

scutirii de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la orice drepturi ce decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici.

Neconstituționalitatea textului de lege criticat decurge din lipsa din cuprinsul acestuia a menționării raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici printre situațiile pentru care legiuitorul a

prevăzut scutirea de la plata de taxa de timbru. Această omisiune este de natură să creeze o discriminare evidentă între situația funcționarilor publici și cea a personalului contractual, din perspectiva posibilității de a-și valorifica în justiție drepturile rezultate din raporturile de serviciu, respectiv de muncă, între care, în esență, nu se poate susține că ar exista diferențe de regim juridic.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil (a se vedea, în acest sens, hotărârile pronunțate în cauzele *Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene împotriva Belgiei*, 1968, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, paragraful 38, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004, paragraful 24).

O asemenea soluție ar fi justificată de adoptarea Legii dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, care, în art. 1, menționează și raporturile de serviciu, alături de cele de muncă. Astfel, în înțelesul Legii nr. 62/2011, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

„n) conflict de muncă — *conflictul dintre angajați și angajatori privind interesele cu caracter economic, profesional sau social ori drepturile rezultate din desfășurarea raporturilor de muncă sau de serviciu. Conflicturile de muncă pot fi colective sau individuale*”; [...]

„p) conflict individual de muncă — *conflictul de muncă ce are ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații care decurg din contractele individuale și colective de muncă ori din acordurile colective de muncă și raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, precum și din legi sau din alte acte normative. De asemenea, sunt considerate conflicte individuale de muncă următoarele:*

(i) *conflictele în legătură cu plata unor despăgubiri pentru acoperirea prejudiciilor cauzate de părți prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor stabilite prin contractul individual de muncă ori raportul de serviciu*”.

Prin prisma modificărilor legislative mai sus prezentate, apreciem că este evidentă intenția legiuitorului de asimilare a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu raporturile de muncă ale celorlalți salariați și, ca atare, aplicarea unui tratament egal sub aspectul scutirii de la plata taxei de timbru a acțiunilor și cererilor referitoare la drepturi ce decurg din raporturile de serviciu.

Trebuie reținut că problema pusă în discuție este scutirea de taxa de timbru a unor acțiuni și cereri judiciare, și nu în primul rând regimul juridic al unor categorii de persoane. Mai exact, contează în principal obiectul procesului în care se stabilesc taxele de timbru. În cazul nostru, obiectul acestor procese îl reprezintă litigiile dintre angajați și angajatori. Or, din acest punct de vedere, textele din Legea nr. 62/2011 la care ne-am referit includ în definiția conflictelor de muncă **drepturile rezultate din desfășurarea raporturilor de muncă sau de serviciu**. Așadar, raporturile de muncă și cele de serviciu sunt, din acest punct de vedere, echivalente.

Observăm că lipsa din cuprinsul Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a unei mențiuni referitoare la raporturile de serviciu reclamă obligația instanțelor chemate să aplice legea să interpreteze coroborat textele de lege existente

în materie, deschizând însă, în acest fel, calea arbitrariului în actul de justiție. Dovadă în acest sens stă chiar practica neunitară existentă la nivelul diverselor instanțe, care au pronunțat soluții contradictorii cu privire la scutirea de taxa de timbru judiciar pentru litigiile privitoare la drepturile ce decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici. Astfel, unele instanțe au apreciat că astfel de acțiuni sunt scutite de taxa judiciară de timbru (sens în care pot fi menționate, exemplificativ, Decizia civilă nr. 4.097/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Decizia civilă nr. 1.223/2009 a Curții de apel Bacău, Decizia civilă nr. 3.230/2009 a Curții de apel Craiova) și, în același timp, instanțe care au considerat că aceste acțiuni sunt supuse taxei judiciare de timbru (de exemplu, prin Decizia civilă nr. 1.919/2008 a Curții de apel Cluj, Decizia civilă nr. 1.678/2008 a Curții de apel Cluj, Decizia civilă nr. 8/R/2008 a Curții de apel Galați).

Este adevărat că Înalta Curte de Casație și Justiție ar putea rezolva această incertitudine cu privire la aplicabilitatea scutirii de taxa judiciară de timbru și în ce privește funcționarii publici care sunt supuși raporturilor de serviciu, prin intermediul unei decizii pronunțate în soluționarea unui recurs în interesul legii. Remarcăm însă că obligarea funcționarilor publici la plata acestei taxe, sub sancțiunea anulării acțiunii sau, după caz, a căii de atac, ca netimbrată, are ca efect aplicarea unui tratament discriminatoriu al acestora prin comparație cu ceilalți salariați, care se află în raporturi de muncă și care beneficiază de scutirea de la plata taxei amintite, ceea ce constituie o problemă de constituționalitate, nu doar de aplicare și interpretare a legii la o speță concretă.

Precizăm că, în considerarea funcției sale de garant al supremației Constituției, instanța de contencios constituțional a mai constatat neconstituționalitatea unor texte de lege din perspectiva unor omisiuni legislative de natură să conducă la apariția unui tratament discriminatoriu între categorii de persoane între care nu există o diferență izvorâtă din criterii obiective. În acest sens, sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, sau Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010.

De altfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, deci ulterior pronunțării deciziei față de care formulăm prezenta opinie separată, legiuitorul a intervenit și a remediat viciile actului normativ contestat, stabilind, prin prevederile art. 29 alin. (4) din aceasta, că **„Acțiunile și cererile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici și ale funcționarilor publici cu statut special sunt asimilate, sub aspectul taxei judiciare de timbru, conflictelor de muncă.”**

În consecință, ținând seama de cele mai sus expuse, am susținut admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și constatarea **neconstituționalității acestora în măsura în care exclud** de la beneficiul scutirii de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la orice drepturi ce decurg din **raporturile de serviciu ale funcționarilor publici**.

În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, suntem de acord cu soluția pronunțată, de respingere, ca neîntemeiată, a acesteia.

Judecător,

prof. univ. dr. **Valer Dorneanu**

Judecător,

prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 1.3 și 6 din Legea nr. 182/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatele (11)—(14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Contribuabilii declarați inactivi conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor și taxelor prevăzute de prezenta lege, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 156² depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul înregistrării. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) înainte de data înregistrării și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(12) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul

procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b)—e) nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 156² depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul înregistrării. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) înainte de data înregistrării și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(14) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b)—e) și au fost înscrși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura

falimentului potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 20¹ alineatul (4), după litera a¹) se introduce o nouă literă, litera a²), cu următorul cuprins:

„a²) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite «dioničko društvo», «društvo s ograničenom odgovornošću» și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;”.

3. La articolul 27¹, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei societăți europene sau societăți cooperativă europene între statele membre.”

4. La titlul II, în anexa „Lista societăților la care se face referire în art. 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. a)”, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) societățile înființate în baza legii croate, cunoscute ca «dioničko društvo», «društvo s ograničenom odgovornošću» și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;”.

5. Articolul 58¹ se abrogă.

6. La articolul 124²⁰ litera a) paragraful (iii), după ultima liniuță se introduce o nouă liniuță, cu următorul cuprins:

„ — porez na dobit, în Croația;”.

7. La articolul 124²⁶, după litera y) se introduce o nouă literă, litera z), cu următorul cuprins:

„z) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite «dioničko društvo», «društvo s ograničenom odgovornošću» și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația.”

8. La articolul 140 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) livrarea următoarelor bunuri:

1. toate sortimentele de pâine, precum și următoarele specialități de panificație: cornuri, chifle, batoane, covrigi, minibaghetete, franzeluțe și împletituri, care se încadrează în grupa produse de brutărie la codul CAEN/CPSA 1071;

2. făină albă de grâu, făină semialbă de grâu, făină neagră de grâu și făină de secară, care se încadrează la codul CAEN/CPSA 1061;

3. triticum spelta, grâu comun și meslin, care se încadrează la codul NC 1001 99 00, și secară, care se încadrează la codul NC 1002 90 00, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012.”

9. La articolul 150, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153¹, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări

sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).”

10. La articolul 153 alineatul (9), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăși au înscris în cazierul fiscal infrațiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA numai în situația în care asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic au înscris în cazierul fiscal infrațiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

11. La articolul 153 alineatul (9¹), literele b)—d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ai căror asociați din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situația care a condus la anularea înregistrării conform alin. (9) lit. c);

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfășura activități economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.”

12. La articolul 153, alineatul (9²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9²) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată se face de către organul fiscal

competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la art. 153 alin. (9). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³) de la data prevăzută la art. 153 alin. (9) și în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (1²) și alin. (1⁴) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată.”

13. La articolul 153, după alineatul (9²) se introduc două noi alineate, alineatele (9³) și (9⁴), cu următorul cuprins:

„(9³) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării și data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acționează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepția situației în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 152;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145—147¹.

(9⁴) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării și data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă își păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menținându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate pe aceeași perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145—147¹, considerându-se că achizițiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153.”

14. La articolul 155, alineatele (31) și (34) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(31) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiția ca acestea sau informațiile stocate conform alin. (30) să fie puse la dispoziția autorităților competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei țări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (UE) 904/2010 sau la dreptul

menționat la alin. (36) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca și de a utiliza facturile respective.

.....
(34) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, cu modificările ulterioare.”

15. La articolul 160 alineatul (2), după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:

„e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, astfel cum este definit la art. 132 alin. (1) lit. e). În vederea aplicării taxării inverse, furnizorul de energie electrică trebuie să obțină din partea cumpărătorului dovada că acesta se încadrează în definiția prevăzută la art. 132 alin. (1) lit. e), respectiv:

1. licența de furnizare a energiei electrice, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei Electrice, care atestă calitatea de comerciant de energie electrică a cumpărătorului;

2. declarația pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil;

f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

16. La articolul 160, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile alin. (2) lit. c), e) și f) se aplică până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv.”

17. La articolului 206⁵⁴, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul expeditorului înregistrat, garanția reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile expediate în regim suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an.”

18. La articolul 206⁶⁹ alineatul (15), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizați în acest sens și care sunt utilizate pentru încălzire.”

19. La articolul 207, după litera e) se introduc șase noi litere, literele f)—k), cu următorul cuprins:

„f) bijuterii din aur și/sau din platină cu codul NC 7113 19 00, cu excepția verighetelor;

g) confecții din blănuri naturale, cu codurile NC: 4303 10 10 și 4303 10 90;

h) iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, cu codurile NC: 8903 91, 8903 92 și 8903 99, cu excepția celor destinate utilizării în sportul de performanță;

i) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziționate intracomunitar, noi sau rulate, cu codurile NC: 8703 23, 8703 24 și 8703 33, a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3.000 cm³;

j) arme de vânătoare și arme de uz personal, altele decât cele de uz militar sau de uz sportiv, cu codurile NC: 9302 00 00, 9303, 9304 00 00;

k) cartușe cu glonț și alte tipuri de muniție pentru armele prevăzute la lit. j), cu codurile NC: 9306 21, 9306 29, 9306 30.”

20. La articolul 208, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c) și f)—k), accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților produse pe teritoriul României, importate sau achiziționate intracomunitar. Pentru amestecurile cu cafea solubilă importate sau achiziționate intracomunitar, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.”

21. La articolul 209, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 209. — (1) Plătitorii de accize pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c) și lit. f)—k) sunt operatorii economici care produc, achiziționează din teritoriul comunitar ori importă astfel de produse.

.....
(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 au obligația ca, înainte de primirea produselor, să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice, și să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în cuantumul și în condițiile stabilite în normele metodologice;

b) să țină evidența livrărilor de astfel de produse;

c) să prezinte produsele la cererea organelor de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocurilor din partea organelor de control.

Nu se supun acestor cerințe antrepozitarii autorizați și destinatarii înregistrați care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. d)—e).”

22. La articolul 210, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—e) retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic.”

23. La articolul 211, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. h) și i), momentul exigibilității accizei intervine la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație în cazul celor din import, respectiv înainte de efectuarea primei înmatriculări în România, în cazul celor produse în România și al celor achiziționate intracomunitar. În scopul înmatriculării vehiculelor prevăzute la art. 207 lit. h) și i) se vor prezenta organelor competente:

1. declarația vamală care atestă efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în cazul vehiculelor din import;

2. certificatul care atestă plata accizelor, în cazul vehiculelor produse în România și al celor achiziționate intracomunitar. Modelul și conținutul certificatului se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

24. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, în anexa nr. 1, la nr. crt. 5 — Alcool etilic, nivelul accizei prevăzut în coloana 3 se modifică și va fi de 1.000 euro/hl alcool pur.

25. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

26. La articolului 296¹⁹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația persoanelor prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f), declararea contribuțiilor sociale individuale se face de către plătitorul de venit, care în acest caz este asimilat angajatorului, prin depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, potrivit prevederilor alin. (1) sau (11), după caz, cu respectarea prevederilor alin. (18).”

27. La articolul 296²¹ alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) persoanele care realizează venituri, în regim de reținere la sursă a impozitului, din activități de natura celor prevăzute la art. 52 alin. (1), precum și cele care realizează venituri din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e).”

28. La articolul 296²², alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f), baza de calcul al contribuțiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părți, diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 50, venitul din asociere, valoarea comisioanelor sau onorariile stabilite potrivit legii în cazul expertizelor tehnice judiciare și extrajudiciare și orice alte venituri obținute, indiferent de denumirea acestora, pentru care se aplică reținerea la sursă a impozitului.”

Art. II. — Pentru cheltuielile efectuate pentru economisirea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, potrivit legii, în conformitate cu prevederile art. 58¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 1 ianuarie 2013 și până la data abrogării acestui articol se aplică reglementările în vigoare la data efectuării cheltuielilor. Din veniturile impozabile din salarii obținute la funcția de bază, aferente anului 2013, se deduc cheltuielile efectuate pentru economisirea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în perioada 1 ianuarie 2013 și până la data abrogării art. 58¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în limita unei sume maxime de 300 lei.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) La societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se repartizează pe următoarele destinații, dacă prin legi speciale nu se prevede altfel:”.

2. La articolul 1 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți, cu excepția pierderii contabile reportate provenite din ajustările cerute de aplicarea IAS 29 «Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste», potrivit Reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară și Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit;”.

3. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pierderea contabilă reportată provenită din ajustările cerute de aplicarea IAS 29 «Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste», potrivit Reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, respectiv Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, se acoperă din rezerve constituite din profitul net, prime de capital și capital social, inclusiv sumele reprezentând ajustarea la inflație a capitalului social, potrivit hotărârii adunării generale a acționarilor, cu respectarea prevederilor actelor normative incidente.”

Art. IV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, litera f) se abrogă.

2. La articolul 15, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) În vederea stimulării vehiculelor noi, nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, persoanele fizice, persoanele juridice, unitățile administrativ-teritoriale și instituțiile publice care achiziționează autovehicule electrice noi beneficiază de un tichet cu valoare nominală, pentru fiecare autovehicul nou achiziționat, denumit în continuare *ecotichet*.

.....

(3) Criteriile de eligibilitate, modelul *ecotichetului* prevăzut la alin. (1), modalitatea de utilizare, precum și metodologia de finanțare se stabilesc prin Ghid de finanțare a programului aprobat prin ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice.”

Art. V. — Prevederile art. I pct. 8 și 15—25 se aplică începând cu data de 1 septembrie 2013.

Art. VI. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se republică în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupeii de produse	U.M.	Acciza echivalent euro/U.M.
0	1	2	3
1	Cafea verde	tonă	153
2	Cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori	tonă	225
3	Cafea solubilă	tonă	900
4	Bere	hl de produs	10
5	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	hl de produs	25
6	Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor:		
6.1	până la 14 K inclusiv	gram	1
6.2	peste 14 K	gram	2
7	Confecții din blănuri naturale:		
7.1	— cu valoare unitară între 500 euro — 1.500 euro	buc.	50
7.2	— cu valoare unitară între 1.501 euro — 3.000 euro	buc.	200
7.3	— cu valoare unitară între 3.001 euro — 4.500 euro	buc.	450
7.4	— cu valoare unitară între 4.501 euro — 6.000 euro	buc.	750
7.5	— cu valoare unitară peste 6.001 euro	buc.	1.200
8	Autoturisme și autoturisme de teren inclusiv din import rulate a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3.000 cm ³	cm ³	1
9	Arme de vânătoare și arme de uz personal, altele decât cele de uz militar sau de uz sportiv:		
9.1	cu valoare unitară până la 500 euro, inclusiv	buc.	50
9.2	cu valoare unitară între 501 euro — 2.000 euro	buc.	150
9.3	cu valoare unitară între 2.001 euro — 3.000 euro	buc.	400
9.4	cu valoare unitară între 3.001 euro — 4.000 euro	buc.	700
9.5	cu valoare unitară între 4.001 euro — 5.000 euro	buc.	900
9.6	cu valoare unitară între 5.001 euro — 6.000 euro	buc.	1.100
9.7	cu valoare unitară peste 6.001 euro	buc.	1.500
10	Cartușe cu glonț:		
10.1	cu valoare unitară de până la 0,66 euro	buc.	0,1
10.2	cu valoare unitară cuprinsă între 0,67 euro și 2,21 euro	buc.	0,2
10.3	cu valoare unitară peste 2,22 euro	buc.	0,4
11	Alte tipuri de muniție utilizate pentru armele prevăzute la nr. crt. 9	buc.	0,1
12	lahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement		
12.1	nave cu vele care au lungime egală sau mai mare de 8 m	metru liniar din lungimea navei	500
12.2	nave cu motor peste 100 CP*	CP	10

* Această acciză nu se percepe pentru navele cu vele care sunt echipate cu motor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea temporară, pentru luna august a anului 2013,
a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite
cu rol de Autoritate de management**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 25 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, precum și al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, precum și pentru adoptarea unor măsuri financiare în vederea creșterii gradului de absorbție a fondurilor europene,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al autorităților de management pentru programele operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență — Programul operațional sectorial Mediu (POS M), Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane (POS DRU), Programul operațional regional (POR), Programul operațional Dezvoltarea capacității administrative (PODCA), denumite în continuare *Programe operaționale*, aferent lunii august a anului 2013, în vederea efectuării plăților pentru rambursarea cheltuielilor eligibile către beneficiari și pentru plata cheltuielilor eligibile rambursabile din cererile de plată aferente instrumentelor structurale, se aprobă alocarea temporară din venituri din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 882.000,00 mii lei, în echivalent euro, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Ordonatorii principali de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programele operaționale, care beneficiază de prevederile alin. (1), sunt cei prevăzuți în anexă.

(3) Sumele alocate autorităților de management din venituri din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 15 noiembrie 2013.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul integral în euro, al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) în termen de două zile lucrătoare de la data solicitării de către Autoritatea de certificare și plată.

(2) Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) se determină pe baza cursului Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valută din contul 3216.800000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denominat în euro 3216.800100EUR „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României administrat de Autoritatea de certificare și plată.

(3) Autoritatea de certificare și plată efectuează schimbul valutar al întregii sume în euro transferate potrivit alin. (1) și virează echivalentul în lei al sumei rezultate în contul 54.01.03.00 „Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare aferente instrumentelor structurale”, deschis la Trezoreria Operativă Centrală și gestionat de Autoritatea de certificare și plată.

(4) Autoritatea de certificare și plată efectuează transferul în conturile de disponibil deschise pe numele ordonatorilor

principali de credite cu rol de autorități de management, integral sau în tranșe, în limita sumei rezultate în urma operațiunii de schimb valutar prevăzute la alin. (3), proporțional cu sumele prevăzute în anexă, pe baza solicitărilor de fonduri ale autorităților de management cuprinzând cereri de rambursare ale beneficiarilor autorizate la plată și cereri de plată înregistrate la autoritățile de management.

(5) Autoritățile de management pentru Programele operaționale au obligația efectuării plăților în conturile beneficiarilor, din sumele transferate de Autoritatea de certificare și plată potrivit alin. (4), în termen de 10 zile, dar nu mai târziu de data de 30 august 2013.

(6) Ordonatorii principali de credite cu rol de autorități de management pentru Programele operaționale și Autoritatea de certificare și plată restituie Ministerului Finanțelor Publice contravaloarea în euro a sumelor neutilizate în lei din venituri din privatizare în contul prevăzut la alin. (2), până la data de 5 septembrie 2013.

(7) Autoritățile de management notifică Autoritatea de certificare și plată cu privire la cheltuirea integrală a sumelor transferate potrivit alin. (4) sau cu privire la restituirea sumelor neutilizate, prevăzute la alin. (6), în termen de două zile lucrătoare de la efectuarea operațiunii.

Art. 3. — (1) Reconstituirea veniturilor din privatizare se realizează de ordonatorii principali de credite cu rol de Autoritate de management prin intermediul Autorității de certificare și plată, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicațiilor de plată aferente Programelor operaționale. În acest sens, autoritățile de management pentru Programele operaționale au obligația transmiterii la Autoritatea de certificare și plată, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii fondurilor, a declarațiilor lunare de cheltuieli eligibile, potrivit prevederilor cadrului legal național și al Uniunii Europene, a căror valoare totală aferentă finanțării din instrumente structurale să fie cel puțin egală cu valoarea sumei primite. Autoritatea de certificare și plată va asigura procesarea și transmiterea declarațiilor de cheltuieli către Comisia Europeană în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestora de la autoritățile de management, în condițiile în care nu este necesară întreruperea termenului de procesare ca urmare a identificării unor deficiențe.

(2) Reconstituirea sumelor transferate potrivit art. 2 alin. (4) se va efectua prin transferarea echivalentului în euro din contul denominat în euro „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de certificare și plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite

atrasede MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice până la incidența sumei în euro prevăzută la art. 2 alin. (2), luând în considerare notificările autorităților de management prevăzute la art. 2 alin. (7).

(3) Sumele necesare pentru finanțarea eventualelor diferențe nefavorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, potrivit art. 2 alin. (6), se asigură din bugetul propriu al ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management.

(4) Sumele reprezentând diferențe favorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, potrivit art. 2 alin. (6), se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — Sumele în euro încasate potrivit art. 2 alin. (6) și art. 3 alin. (2) și (3) până la concurența totală a sumei alocate de Ministerul Finanțelor Publice potrivit art. 2 alin. (2) se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația de restituire a sumelor alocate din venituri din privatizare în euro a ordonatorilor principali de credite prevăzuți în anexă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

Ministrul economiei,
Varujan Vosganian

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 30 iulie 2013.
Nr. 554.

ANEXĂ

**Repartiția sumelor alocate temporar,
pentru luna august a anului 2013, din venituri din privatizare,
ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management**

— mii lei —

Ordonator principal de credite — AM	Total necesar fonduri august 2013 (FEN)
1	2
Ministrul Mediului și Schimbărilor Climatice — POS Mediu	250.000,00
Ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — POS DRU	350.000,00
Ministrul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — POR	262.000,00
Ministrul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — PODCA	20.000,00
TOTAL:	882.000,00

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI
INSPECȚIA DE STAT PENTRU CONTROLUL CAZANELOR,
RECIPIENTELOR SUB PRESIUNE ȘI INSTALAȚIILOR DE RIDICAT

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei privind autorizarea operatorului responsabil cu supravegherea tehnică a instalațiilor/echipamentelor din domeniul ISCIR — operator RSVTI, aprobată prin Ordinul inspectorului de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat nr. 130/2011

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, republicată,
în aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, cu modificările și completările ulterioare,

inspectorul de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia privind autorizarea operatorului responsabil cu supravegherea tehnică a instalațiilor/echipamentelor din domeniul ISCIR — operator RSVTI, aprobată prin Ordinul inspectorului de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat nr. 130/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 6 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 27, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) procedură din care să reiasă modalitatea în care se asigură efectiv activitatea de supraveghere tehnică la deținătorul/utilizatorul de instalații/echipamente, întocmită cu respectarea cerințelor standardului SR EN 9001:2008 — Sisteme de management al calității. Cerințe;”

2. La articolul 39 alineatul (2), după litera p) se introduc trei noi litere, literele p¹)—p³), cu următorul cuprins:

„p¹) să confirme/să accepte lucrările de instalare, montare la instalațiile/echipamentele prevăzute în anexa nr. 10, în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice aplicabile;

p²) să întocmească procesul-verbal de introducere în reparare a instalațiilor/echipamentelor prevăzute în anexa nr. 10, să supravegheze și să confirme efectuarea reparației prin procesul-verbal de finalizare a lucrărilor la instalații/echipamente, în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice aplicabile;

p³) să confirme lucrările de verificări tehnice în utilizare pentru investigații/examinări cu caracter tehnic la

instalațiile/echipamentele prevăzute în anexa nr. 10, în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice aplicabile;”

3. La articolul 39 alineatul (2), după litera r) se introduce o nouă literă, litera r¹), cu următorul cuprins:

„r¹) să fie prezent în termen de maximum 120 minute la instalațiile/echipamentele pe care le are în supraveghere în cazul producerii unor avarii, accidente sau la solicitarea inspectorului de specialitate din cadrul ISCIR;”

4. La articolul 39 alineatul (3), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) să efectueze activitatea de supraveghere tehnică la deținătorul/utilizatorul de instalații/echipamente, conform procedurii proprii întocmite cu respectarea cerințelor standardului SR EN ISO 9001:2008 — Sisteme de management al calității. Cerințe, actualizată.”

5. La articolul 44 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) suspendarea pe o perioadă de maximum 3 luni a autorizației, în cazul încălcării prevederilor art. 39 alin. (3) lit. a), b) și e);”

6. După anexa nr. 9 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 10, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

7. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 49. — Anexele nr. 1—10 fac parte integrantă din prezenta metodologie.”

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor,
Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat,
Marian Răducanu

Instalațiile/echipamentele care sunt supravegheate de către operatorii RSVTI pentru lucrările de instalare, montare, reparare și efectuare a investigațiilor/examinărilor, potrivit prevederilor prescripțiilor tehnice aplicabile

Nr. crt.	Prescripția tehnică aplicabilă	Tipul instalației/echipamentului	Parametri maximi
1.	C1-2010	Cazane de abur și cazane de apă fierbinte	$Q_{\max} = 10 \text{ t/h}$ sau $D_{\max} = 5 \text{ Gcal/h}$ sau $T_{\max} = 250^{\circ} \text{ C}$ sau $P_{\max} = 16 \text{ bar}$
2.	C4-2010	Recipiente metalice stabile sub presiune	Fluide de gr. 2 cf. Hotărârii Guvernului nr. 584/2004, art. 12, având $V_{\max} = 50.000 \text{ l}$ sau $P_{\max} = 40 \text{ bar}$ sau $T_{\max} = 440^{\circ} \text{ C}$
3.	C6-2010	Conducte pentru fluide sub presiune	Fluide de gr. 2 cf. Hotărârii Guvernului nr. 584/2004, art. 12, având $P_{\max} = 40 \text{ bar}$ sau $T_{\max} = 440^{\circ} \text{ C}$
4.	C9-2010	Cazane de apă caldă și cazane de abur de joasă presiune	$P_{\max} = 6.000 \text{ kW}$ sau $Q_{\max} = 2 \text{ t/h}$
5.	C10-2010	Conducte de abur și conducte de apă fierbinte	$P_{\max} = 40 \text{ bar}$ sau $T_{\max} = 440^{\circ} \text{ C}$
6.	R1-2010	Macarale	$S_n = 20 \text{ t}$
		Mecanisme de ridicat	$S_n = 10 \text{ t}$
		Stivuitoare	$S_n = 5 \text{ t}$
		Platforme autoridicătoare deplasabile/nedeplasabile, cu excepția celor pentru persoane cu dizabilități	$S_n = 1 \text{ t}$
		Elevatoare pentru vehicule	$S_n = 5 \text{ t}$
		Mașini de ridicat de tip special	$S_n = 5 \text{ t}$
7.	R2-2010	Ascensoare, cu excepția celor aferente instituțiilor publice, de interes public sau care oferă servicii publice	Indiferent de sarcină

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

ORDIN**privind modificarea art. 11 din Ordinul ministrului mediului nr. 610/2009 privind aprobarea tarifelor pentru lucrările și serviciile prestate de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” la solicitarea persoanelor fizice și juridice**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 17.502 din 9 iulie 2013 al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, în temeiul prevederilor art. 7 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și schimbărilor climatice emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 11 din Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 610/2009 privind aprobarea tarifelor pentru lucrările și serviciile prestate de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” la solicitarea persoanelor fizice și juridice,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 29 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Achitarea tarifelor stabilite potrivit art. 1 se face:

a) cu numerar la sediul Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării», la centrele de informare din perimetrul Rezervației Biosferei «Delta Dunării», precum și la societățile comerciale care au încheiate protocoale de

încasare a tarifelor cu Administrația Rezervației Biosferei «Delta Dunării»;

b) cu ordin de plată în contul nr. RO56TREZ6415003XXX003884 — «Disponibil din venituri proprii», deschis la Trezoreria Statului — Tulcea, pe numele Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării».”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Anne-Rose-Marie Jugănar,

secretar de stat

București, 31 iulie 2013.

Nr. 1.882.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

